

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ebba Strange):

Udvalget angående forslag til lov om forbud mod indførsel af varer fra Argentina har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om forbud mod indførsel af varer fra Argentina. (Lovforslag nr. L 221).

Eksemplarer er omdelt.

Samtykke til behandling:

Anden næstformand (Ebba Strange):

Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Anden behandling af:

Forslag til lov om forbud mod indførsel af varer fra Argentina.

(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 19/5 82. Første behandling 24/5 82. Betænkning 24/5 82).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Steen Folke (VS):

VS finder, at det er lidt af en farce, der foregår i forbindelse med vedtagelsen af disse sanktioner. Realiteten er, at sanktionerne er vedtaget i EF på et møde i går. Endnu en gang har man altså benyttet artikel 113 til at forlænge disse sanktioner, selv om artikel 113 overhovedet ikke drejer sig om politiske anliggender og ikke på noget som helst juridisk grundlag kan anvendes til rent politisk

motiverede handelssanktioner som dem, der er tale om her.

Nu har vi jo haft en forespørgselsdebat for nylig om brugen af artikel 113 og om sanktionerne i det hele taget, så jeg skal ikke gentage de mange principielle indvendinger mod hele den procedure, som er anvendt i forbindelse med sanktionerne. Derimod vil jeg sige lidt om indholdet i disse sanktioner.

Realiteten er jo, at sanktionerne indebærer en reel politisk støtte – altså oven i købet udformet som denne økonomiske pression – en reel politisk støtte til Englands militære eskalering af konflikten i Sydatlanten. Jeg synes, det skal være meget klart, at den danske regering har et direkte medansvar for krigshandlingerne i Sydatlanten i og med, at man har vist sin – som det er sagt i EF mange gange – solidaritet med England. Man har givet udtryk for denne solidaritet i ord. Man har understreget det ved disse vedtagelser om økonomiske sanktioner mod Argentina.

På den baggrund mener jeg, at den danske regering har et direkte medansvar for de krigshandlinger, som først og fremmest England har eskaleret til et uhyggeligt niveau, som tilfældet er i Sydatlanten. Der er oven i købet for nylig kommet rapporter frem om, at der befinder sig atomvåben om bord på de britiske skibe i Sydatlanten, og også om, at der er instrukser om i en given situation at benytte disse atomvåben. Jeg håber, disse meddelelser er forkerte, men foreløbig er der ikke, så vidt jeg ved, givet nogen dementier af dem, og indtil der kommer dementier, må man vel nok regne med, at det er en af de uhyggelige muligheder, der er i denne situation.

Under alle omstændigheder er situationen allerede nu den, at der er omkring halvt så mange døde i denne meningsløse krig, som der overhovedet er indbyggere på Falklandsøerne eller Malvinerne. Det drejer sig om et indbyggerantal på ca. 1.800, og krigens ofre nærmer sig allerede på nuværende tidspunkt de 1.000. Det sætter jo problemerne i relief.

Det, der er tale om, er jo, at englænderne søger at opretholde en af de sidste rester af deres koloniimperium. Ud over de mere prestigebetonede interesser i den slags er der selvfølgelig også tale om helt kontante interesser. Der er spørgsmålet om rådigheden over ressourcer i det område, der ligger omkring øerne, idet det på grund af hele den